

J. Parkkanen 18
327.327
K6

Kansainvälinen työläisliike

—ja—

köyhälistön luokkapuolueiden suhtautuminen siihen

Klara Zetkinin, Lucie Colliardin ja
Aleksandra Kollontain puheet

Kommunistisen Internationalen kolmannessa
maailmankongressissa, Moskovassa, hei-
näkuun 8 p:n istunnossa 1921.

**TYÖVÄENLIIKKEEN
KIRJASTO**

TYÖVÄENLIIKKEEN KIRJASTO
KIRJASTO

1290631018

Toveri Press Astoria, Ore.

Kommunistisen Internationalen kolmas maailmankongressi käsitteli laajemmin kuin edelliset maailmankongressit kysymystä kansainvälisestä työläisnaisliikkeestä ja köyhälistön luokkapuolueiden suhtautumisesta siihen, hyväksyen myös teesit työskentelystä naisten keskuudessa. Kysymyksestä puhuivat työväen luokkataistelussa harmaantunut saksalainen toveritar Klara Zetkin, ranskalainen toveritar Lucie Colliard sekä venäläinen toveritar Aleksandra Kollontai.

Suomenkielisessä agitatsionikirjallisuudessamme puuttuu vielä kokonansa naisten järjestämistä ja valistamista käsittelevää kirjallisuutta. Kommunistisen Internationalen maailmankongressissa taapahtuneessa kysymyksen virallisessa käsittelyssä pidetyt puheet, jotka tässä kongressin pikakirjoituspöytäkirjasta suomennettuina nyt julaistaan, tulevat ensimmäisenä yrityksenä tuon puutteen poistamiseksi ja auttaa epäilemättä naisjaostoja ja niiden toimitsijoita pääsemään selville niistä peruskysymyksistä, joiden pohjalle käytännöllinen toiminta on rakennettava, jonka vuoksi suljemme tämän kirjasen kaikkien luokkataistelijain suosiin.

A. L.

Klara Zetkinin puhe.

Toverit! Kommunistisen Internationalen Keskustoimeenpanevan Komitean yhteydessä toimivan Kansainvälisen Naissihteeristön puolesta esitän lyhyen katsauksen kommunistisesta naisliikkeestä sekä selostuksen kommunistinaisten konferenssista.

Epäilemättä voimme kuluneen vuoden ajalta merkitä ilahduttavaa edistystä kommunistisessa naisliikkeessä niin hyvin eri maissa, joissa yhä kasvavat joukot tietoisina ovat liittyneet kommunistisiin puolueisiin, kuin myöskin niiden ponnistustemme kansainvälisen tiivistymisen edistyksestä, joiden tarkoituksena on mahdollisimman laajojen poliittisesti kehittyneiden naisten saattaminen köyhälistön vallankumouksen palvelukseen. Me voimme todeta tämän edistyksen niin hyvin taistelussa poliittisen vallan valtaamiseksi ja köyhälistön diktatuurin vakiinnuttamiseksi, kuin näiden saavutusten puolustamisessakin sellaisten maiden kommunistisessa rakentamistyössä, joissa, kuten Venäjällä, köyhälistö jo on vallannut vallan. Mutta tähän iloon saavutetuista menestyksistä sekaantuu kuitenkin hiukkanen katkeruutta... Useimmissa maissa on naisten kommunistinen liike kasvanut ilman kommunististen puolueiden tukea, mutta useinpa niiden julkisesta tahi peitetystä vastustuksesta huolimatta. Me emme vielä selvästi käsitä sitä tosiseikkaa, että ilman tietoista, tarkoituksenmukaista, selväpiirteisesti tiensä tuntevaa ja uhrautuvaa naisten osanottoa vallankumouksel-

diseen taisteluun, ei köyhälistö kykene luomaan eikä lujittamaan valtaansa kansalaissodan tuloksena, tahi ryhtymään tämän vallan saavuttamisen jälestä kommunistisen yhteiskunnan rakentamistyöhön.

Jo ennen sotaa pidettiin sosialistisen työväenliikkeen keskuudessa selvänä sitä tosiseikkaa, että köyhälistö ei kykene johtamaan loppuun saaksa taloudellista tahi poliittista taisteluaan ilman naisten osanottoa siihen. Tietenkin on näiden vanhojen sosialidemokraattisten puolueiden käytännöllinen toiminta samonkuin ammattiliittojenkin toiminta tätä nykyä jäänyt suuresti jälle heidän sananjulistuksistaan. Naisten toimintaa on pidetty pienemmässä tahi suuremmassa määrässä, poliittisesti sekä taloudellisesti puhtaasti palvelus- ja aputyönä, eikä arvioitu sitä todellisen merkityksensä mukaan köyhälistön vapaustaistelun oleellisena tekijänä. Mutta toverit, köyhälistön edessä on asia kokonaan toisellinen. Tätä nykyä sen taistelu tapahtuu kapitalismin yhä kasvavan hajoamisen merkeissä. Mitä se merkitsee? Sitä, että taistelun käyminen käy vaikeammaksi, raskaammaksi, että se vaatii entistä suurempia uhrauksia. Sen lisäksi se merkitsee sitä, että se loppukädessä pyrkii korkeimpaan päämäärään, t. s. se ei pyri lieventämään puutetta ainoastaan työpäivän lyhentämisellä, työpalkan korottamisella muutamalla pennillä, saavuttamalla parempia työehtoja; ei, tämä taloudellinen taistelu kokonaisuudessaan pyrkii loppukädessä yhteen päämäärään: tuotannon kontrolliin, tuotannon välineiden valtaamiseen vallankumouksellisen köyhälistön käsiin. Köyhälistön valtiollinen taistelu ei tätä nykyä enää tapahdu pikkuparannusten ja myönnytysten takia, ei armonpaloista eikä kurjista val-

tiollisista oikeuksista, ei porvarillisen yhteiskunnan parantamisesta, vaan sen poistamisesta. Taistelu tapahtuu kapitalismin elämästä tahi kuolemasta, kommunismin elämästä tahi kuolemasta. Tätä taistelua käydään kansalaissodan tulisessa ilmakehässä. Köyhälistön taistelun saatua tällaisen merkityksen, on kokonaan mahdotonta ajatella siitä suoriutumista ilman naisten osanottoa.

Tähän liittyy vielä toinen tosiseikka. Tätä nykyä on välttämättömämpää kuin koskaan ennen saattaa laajemmat naisten joukot vallankumoustaisteluun kapitalismin porvarillisen valtion kukistamiseksi, on välttämätöntä mobilisoida heidät, kasvattaa, valmistaa ja tehdä heidät kelvollisiksi kommunistista rakennustyötä varten. (Käsien taputuksia).

Jo ennen sotaa oli naisia Euroopassa 5—6 miljoonaa enemmän kuin miehiä. Käytettävissämme olevien tilastojen mukaan on naisia pyöreissä numeroissa laskettuina noin 15 miljoonaa enemmän kuin miehiä. Jos naisten suurempi lukumäärä ennen sotaa oli huomattavissa vain isoimmissa teollisuusmaissa, ja Balkanin maissa miesväen lukumäärä suurempi, niin on naisten lukumäärä nykypäivänä suurissa teollisuusmaissa valtavasti kasvanut eikä Balkanin maissa liioin ole miesväestö enemmistönä. Päinvastoin niissä yhä ilmeisemmin tunkee esille päinvastainen ilmiö. Kuinka voidaan näin ollen ajatella taistelua valtiollisen vallan valloittamisesta tahi kommunistisen yhteiskunnan rakentamista ilman naisten tietoista, harasta ja suosiollista osanottoa? Numerot, joita mainitsin, osoittavat, että yhä laajenevat naisten joukot joutuvat kapitalismin ikeen alaisiksi, joten heidän välittömät elinehtonsa työntävät heitä tuohon taisteluun. Nämä numerot osoittavat vielä

sitä, että niiden porvarillisten naisten lukumäärä, joilla omassa kodissaan ja perheensä keskuudessa on rauhallinen paratiisi, vähenee päivä päivältä. Tätä nykyä eivät porvarinaisetkaan voi olla toimettomia ja suhtautua välinpitämättömästi yhteiskunnalliseen elämään, taisteluun. Miljoonittain heidän on pakko ryhtyä työhön, jolloin heidän on kestettävä kilpailussa miesten rinnalla, sillä niin kauan kuin kapitalismi on olemassa, uhkaa voimakkaampi sukupuoli viedä heikommalta ansion ja toimeentulon mahdollisuuden. Kansalais-sota kaikkine sen seurauksineen tunkeutuu porvarilliseenkin yhteiskuntaelämään tehden sen niin jyrkästi, että välinpitämättömyyden ja valtiollisen tylsyyden muurit alkavat halkeilla.

Toverit! Minä en mitenkään aijo liioitella tätä porvarisnaisten keskuudessa tapahtuvaa kehityksen prosessia, mutta me emme saa sitä myöskään ala-arvioida. Olisi tietenkin järjetöntä uskoa, että ne naiset, jotka kapitalismin hajoamiskautena, vallankumouksellisen taistelun kärjistyesä, täten porvariston riveistä heitetään ulos, muuttuisivat vallankumouksen etujoukoiksi. Nämä eivät koskaan voi vahvistaa työväen luokan laajoja taisteluosastoja, jotka tulevat toimittamaan ensimmäisen vakavan ottelun köyhälistön diktatuurin perustamiseksi. Mutta me emme saa jättää huomioimattamatta, että he voivat näytellä sissijoukko-osastojen tehtävää kansalaissodan aikana ja aikaansaada rauhattomuutta, kapinallisuutta, hajaantumista ja samalla myös heikentymistä porvariston leirissä, verivihollisemme leirissä. Ja tämän tähden me minun mielestäni, teemme vallankumoukselle uskomattoman suuren vahingon ja heikennämme joukkojen toimeliasta pyrkimystä siihen, jolleivät kaikkien maiden kommunistiset

puolueet työskentele yhtälaisella tarmolla kuin miesten vallankumouksellisen mobilisoinnissa, naistenkin mukaansaattamiseksi vallankumoukselliseen taisteluun ja heidän vaimistamiseksi tietoisia taisteluita varten. **Minä sanon tietoisiksi tahi tiedottomiksi vallankumouksen saboteeraajiksi niitä kommunisteja, jotka eivät järjestä eivätkä kasvata naisia tietoisiksi vallankumouksen edistäjiksi ja taistelijoiksi.**

Toverit! Kommunististen puolueiden harjoittamat laiminlyönnit tässä suhteessa eivät ole olleet suuresti tuntuvat sen vuoksi ainoastaan, että Keskustoimeenpaneva Komitea on sanoin ja teoin avustanut laajojen naisten joukkojen pyrkimystä liittyä Kolmannen Internationalen riveihin. Keskustoimeenpanevan Komitean puheenjohtaja, toveri Sinovjev, on osoittanut täydellisesti ymmärtävänsä, että kommunistinen työ naisten keskuudessa ei ole mitään muuta kuin osa koko kommunistisesta työstä yleensä. Sen vuoksi onkin Keskustoimeenpaneva Komitea toisen maailmankongressin jälkeen avustanut siveellisesti, poliittisesti ja rahallisesti pyrkimyksiä, joiden tarkoituksena on ollut kommunistinaisten mukaan saattaminen eri maiden kommunistipuolueisiin, ja yhteenliitettynsä heidät kansainvälisessä mittakaavassa, siirtää heidät taisteluun. Keskustoimeenpaneva Komitea on näin ollen helpoittanut eri maiden vaakaumuksellisten ja tietoisien kommunistinaisten pienen etuvartiojoukon ankaraa taistelua edistämisen kautta sen kehitystä ja menestystä, se, minkä me olemme saavuttaneet, on itse asiassa pienen kommunistinaisten etujoukon ansiota ja iloa, jotka eri maissa, usein ilman minkäänlaista tukea kommunististen puolueiden taholta, jopa suorastaan näiden kiivaasta vastarinnasta huolimatta ovat

kokoontuneet Kolmannen Internationalen lipun juurelle.

Viime vuodesta lähtien alkoi useassa maassa kommunistinaisten suunnitelmallinen työ laajojen köyhälistöjoukkojen järjestämis- ja valistamistyössä. Venäläiset toverimme ja Venäjän Kommunistinen Puolue osoittivat meille tietä, antoivat meille esimerkin tässä työssä. Saksan naiset ovat omalta osaltansa — ensin vanhassa Spartacus liitossa ja sittemmin Yhdistyneessä Kommunistisessa Puolueessa — suunnitelmallisesti ja johdonmukaisesti työskennelleet sen syntymishetkestä saakka järjestön naisjäsenten saattamiseksi toimiviksi osanottajiksi taistelussa. Bulgariassa meillä samaten on voimakas ja tietoinen naisten liike todellisessa kommunistisessa merkityksessä, t. s. miesten ja naisten yhteistyössä laajojen köyhälistöläis- ja talonpoikaisnaisten saattamiseksi valankumoustaisteluun. Mutta muissa maissa ollaan vasta alussa, ja eräissä ei ole vielä merkkejäkään tällaisesta järjestelmällisestä työstä. Me toivomme, että kansainvälinen naisten kongressimme sekä tämä Kongressi muistuttaisivat kommunistisille puolueille heidän velvollisuudestaan, jonka ne tähän saakka ovoat joko unhoittaneet tahi jonka he ovat happamin naa noin, ainoastaan ulkonaisen säädylisyyden noudattamiseksi täyttäneet.

Toinen kansainvälinen naisten kongressimme todisti sen, millä toimintatarmolla ja millä menestyksellä eri maiden kommunistinaiset ja Keskustoimeenpaneva Komitea ovat yhdessä työskennelleet. Ensimmäisessä kommunistinaisten kongressissa, joka pidettiin Moskovassa viime vuonna (1920) oli edustettuna 16 maata, joilla oli ainoastaan kaksikymmentä täysivaltaista edustajaa. Tänä vuon-

na saapui konferenssiin edustajia 28:sta maasta; siihen otti osaa 82 edustajaa, joista 61 oli täysinvaltaista ja 211 neuvottelevilla valtuuksilla. Yrityksillä järjestää naisten kansainvälinen vallankumousliitto II Internationalen suojassa, ei koskaan ollut tällaista menestystä. Jos edustajain lukumäärän ohella tarkastamme Kolmanteen Internationaleen yhtyneiden maiden lukua, niin voimme sanoa, ettei yksikään porvarillinen kansainvälinen naisten konferenssi ole ollut niin laajalle ulottuva. Merkitkäämme vielä yksi historialliselta näkökannalta katsottuna suuri tapaus: tähän kongressin otti osaa Itämaiden naisten edustajat.

Toverit! Useata meistä houkuttelee ajatus katella läheisen ja kaukaisen Idän naisedustajien ilmestymistä konferenssiin estetiikan valossa, mutta vakuutan teille, että se on jotain paljon suurempaa kuin Idän esteettistä personoimista. Se oli totisesti suuri historiallinen hetki. Se merkitsi sitä, että Idän kansat alkavat herätä, että sorretuistakin sorretuimmat — Itämaiden naiset, jotka ovat eläneet vuosisatoja vanhojen uskonnollisten katsomusten, tapojen ja tottumusten kahleissa — että hekin valmistautuvat vallankumoustaisteluun. Näiden naisten kokoukseen saapuminen oli merkinä siitä, kuinka laaja ja syväleikäypä Idän vallankumouksellistuminen on. Tämä on meille länsimaissa ja kaikkien kapitalististen maiden köyhälistöläisille suuresta merkityksestä, sillä me näemme, että Englannin, Ranskan, ja Amerikan köyhälistön vapaustaistelua ei käydä ainoastaan näissä maissa, vaan myöskin Intian, Persian, Kiinan ja kaikkien Itämaiden auringon paahtamilla tasangoilla.

Toverit! Kolmannella Internationalella, vallankumouksellisen taistelun Internationalella on toi-

nen, sangen tärkeä merkitys. Se on ensimmäinen ja tähän asti ainoa järjestö, joka on Itämaiden kansojen todellinen turva, ja johon he luottavat: se on ensimmäinen, koko ihmiskuntaa käsittävä Internationale.

Toverit! Luokaamme pikainen silmäys kansainväliseen konferenssiin. Niin kutsutun kommunistisen naisliikkeen tarkoitusperät ja tehtävät määritellään Kolmannen Internationalen tarkoitusperillä ja menettelytavoilla. Mutta konferenssin tehtävänä oli aseiden luominen näiden periaatteiden ja menettelytapojen puolustamiseksi taistelussa kapitalistista maailmaa ja kaikkea sitä vastaan, joka puolustaa kapitalistista maailmaa. Siitä syystä konferenssi omisti suurimman osan työstänsä kahdelle kysymykselle: ensiksi, muotojen ja menetelmien luomiselle kommunistiselle työskentelylle naisten keskuudessa, ja toiseksi, eri maiden kommunistinaisten ja heidän puolueidensa keskinäisen suhteen määrittelylle tämän työskentelyn yhteydessä Naisten Kommunistisen Internationalen kanssa, ohjaajana ja johtajana toimivan Kolmannen Internationalen avulla.

Toverit! Käsitellessään ensimmäistä kysymystä ja hyväksyessään vastaavan päätöslauselman, konferenssi piti ohjeenaan perusaatetta, ettei ole olemassa mitään erikoista kommunistista naisliikettä, ei ole olemassa minkäänlaista erikoista naisten kommunistista järjestöä, vaan on ainoastaan olemassa kommunistinaisten liikettä, naisten järjestöjä kommunististen puolueiden sisällä, jotka toimivat yhdessä kommunistien kanssa. Kommunistien tehtävät ja tarkoitusperät ovat myös meidänkin tehtäviä ja tarkoitusperiä. Pois kaikinainen lahkolaisuus, lakatkaamme hautumasta omissa "lämpymissämme." Se vain heikentää

vallankumouksellisia voimia, vieroittaa heitä köyhälistön suurista tarkoituseristä, valtiollisen vallan valtaamisesta köyhälistön käsiin ja kommunistisen yhteiskunnan rakentamisesta. Kommunistinen naisliike ei ole mitään muuta kuin nais-samoin kuin mies-voimien suunnitelmallista säännöstelyä, suunnitelmanmukaista järjestelyä kommunistisessa puolueessa, saadaksemme mahdollisimman laajat naisten joukot mukaan köyhälistön vallankumoukselliseen luokkataisteluun kapitalismin kukistamiseksi ja kommunismin rakentamiseksi. Tämän järjestöllisen ja työskentelyn yhtenäisyyden periaatteen hyväksyivät myös vanhat sosiaalidemokraattiset puolueet mutta siihen määrään rajoitetusti, pikkumaisesti ja koneellisesti, ettei se lainkaan edistänyt naisten voimien hyväksennä käyttämistä vallankumouksen hyväksi. Kommunistinaiset ovat vallankumouksellisia, eivätkä sen vuoksi kadota näköpiiristään etujen ja taistelun yhtenäisyyttä; he avoimin silmin katselevat nykyisiä tosioitoja, jotka ovat huomioonotettavat myöskin työskennellessä naisten keskuudessa. He eivät jätä huomioonottamatta naisen toiminnan yhteiskunnallisia ehtoja, hänen valtiollista heräämistään, hänen poliittista taisteluaan, niitä ehtoja, jotka vallitsevat yhteikunnallisissa laitoksissa, perhe-elämässä sekä yhteikunnallisissa taikauskoissa. He eivät unhoita naisen tuhatvuotisen orjuutuksen perintöä. Siitä syystä he ajattelevat, että järjestöllisestä yhtenäisyydestä huolimatta tarvitaan erikoisia elimiä, erikoisia toimenpiteitä mennäksemme köyhälistön naisjoukkojen luo, järjestääksemme heidät ja kasvattaaksemme heitä kommunistisessa hengessä. Tällaisiksi elimiksi me ehdotamme perustettavaksi johtavien puoluekeskusten yhteyteen naisten agitatsioonikomiteita

tahi toimikuntia,—nimi on toisarvoinen kysymys, siitä voivat puolueet päättää. Tällaisia toimikuntia on perustettava kaikkialle pienimmästä paikallisesta keskuksesta korkeimpaan johtavaan keskukseen saakka. Me nimitämme niitä naisjaostoiksi koska niiden on suoritettava työnsä naisten keskuudessa, eikä lainkaan siitä syystä, että me ehdottomasti vaatisimme, että ne olisivat kokoonpantuina pelkästään naisista. Päinvastoin meillä olisi mieluista ja me tervehtisimme ilolla miesten osanottoa naisjaostoihin kaikkine heidän kokemuk- sineen ja kykyineen. Mutta pääasia on siinä, että nämä komiteat työskentelisivät suunnitelmanmukaisesti ja lakkaamatta naisjoukkojen keskuudessa kaikilla köyhälistön elämän aloilla, että heillä olisi määrätty kantansa naisten elämää koskeviin vaatimuksiin ja etuihin, miljoonien ja kymmenien miljoonien köyhälistö- ja puoliköyhälistönaisten iloihin ja kärsimyksiin. Nämä naisjaostot voivat ja tuleekin niiden työskennellä ainoastaan mitä läheisimmässä järjestöllisessä ja aatteellisessa yhteydessä koko puolueen elinten kanssa. Mutta itsestään ymmärrettävää on se, että täyttäessään tehtävänsä, heillä tulee olla aloteoikeus ja määrätty vapautensa. Venäjän, Saksan ja Bulgarian kommunistiset puolueet ovat tässä suhteessa tietojeni mukaan täyttäneet tahi ainakin koettaneet täyttää juuri nämä vaatimukset. Heidän kokemuksensa tässä suhteessa ovat verrattain onnistuneet.

Naisten keskuudessa toimivien toimikuntien tulee työskennellä mahdollisimman suunnitelmallisesti valistus-, järjestämis- ja kasvatuksellisessa merkityksessä, suullisesti ja kirjallisesti, kaikin käytettävissä olevin keinoin. Ne eivät saa työskennellessänsä unhoittaa ettei ainoastaan suulli-

nen ja painettu sana, vaan ennen kaikkea toiminta ja taistelu ovat tärkeimpiä ja välttämättömiä keinoja laajojen joukkojen kokoamiseksi ja kasvattamiseksi. Sen vuoksi on niiden pyrittävä saamaan mukaan naisia itsenäisenä ja toimivana aineksena kaikkiin kommunistisen puolueen tilaisuuksiin, kaikkiin köyhälistöjoukkojen taisteluihin, että naiset, jotka sangen usein vielä ovat vallankumoustaistelun jarruttajina, muuttuisivat sen liikkuvaksi voimaksi.

Toverit! Älkäämme pettäkö itseämme: naisten joukot vetää puolelensa joko vallankumous tahi vastavallankumous. Älkää tuodittautuko sillä, että naisten välinpitämättömyys tulee sen estämään. Sitä mukaa kuin kansalaissota tulee kärjisty-mään, tulee nainen pakoitetuksi tekemään valintansa, ja hän tuleeikin tekemään sen. Ja jollemme me kommunistit pidä huolta siitä, että mahdollisimman laajat naisten joukot olisivat vallankumouksen leirissä, niin porvaripuolueet tulevat pitämään huolen heidän kokoamisestaan vastavallankumouksen leiriin. Scheidemanit ja Dittmanit (Tannerit, Tokoit ja Syrjälät—Suom. muist.)—kaikki puoli-internationalistit ja heidän kaltaisensa—tulevat yrittämään koota naisia sille vallankumouksen ja vastavallankumouksen väliselle rajalle, joka tätä nykyä muodostaa vastavallankumouksen ja porvarillisen yhteiskunnan luotetuimman suojelusmuurin.

Tähän nähden tulee kommunististen johtajain naisjaostojen kautta saattaa kommunistisia työläisnaisia mukaan, ei vain julkiseen vaan myöskin maanalaiseen työskentelyyn. Jälkimäisellä alalla on koko sarja tehtäviä lähettitoimesta alkaen, joka erikoisesti sopii naisille, koska ne vaativat luotettavaisuutta ja kätevyyttä, johon naiset yk-

sistänsä ovat kykeneviä. Itsestään selvää on, että kommunististen puolueiden on saatettava laajoja naisten kerroksia tosiasiallisesti mukaan taisteluriveihin.

Alkaen taistelusta työpäivän pidentämistä vastaan aina katumielenosoituksiin y. m. taisteluihin saakka, ei ole olemassa sellaista astetta, sellaista vallankumoustaistelun tahi kansalaissodan muotoa, joka ei olisi samalla kommunismin kautta vapautukseensa pyrkivien naisten tointa.

Toverit, ehdottamamme päätöslauselma sisältää yksityiskohtaisen suunnitelman esittämistäni periaatteista. Mitä tulee eri maiden kommunistinaisten keskinäiseen yhteyteen sekä niiden yhteyteen Kansainvälisen Naissihteeristön kanssa, me vaadimme kommunistisilta puolueilta ennen kaikkea, että he kussakin maassa valitsevat kansainvälisiä kirjeenvaihtajia, joiden on ylläpidettävä yhteyttä keskenänsä sekä Moskovan sihteeristön kanssa. Edelleen me vaadimme, että Moskovassa oleva Kansainvälinen Naissihteeristö . . .

(Toveritar Zetkin tuntee lievää pahoinvointia ja pyytää lupaa keskeyttää puheensa viideksi minuutiksi. Istunnon jälleen alettua, toveritar Zetkin jatkaa selostustaan).

Konferenssimme työn arvioimisessa minä unohdin mainita tälle erästä varsin tärkeästä osasta siinä, nimittäin siitä, että meidän tulee kiinnittää erikoista huomiota kommunistisiin soluihin ammattiliitoissa ja selostaa työläisnaisille, että sikäli kun kysymyksessä on taistelu riistäjiä vastaan, on myös välttämättömästi taisteltava ammatillista virkakuntaisuutta vastaan. Tämä ala muodostaa laajan rintaman, jolla ammattiliitoissa toimivat kommunistitoverimme voivat hyökätä virkakuntaisuutta vastaan. Tämä virkakunta on jo kol-

mesti pettänyt tuotannossa raatavien naisten edut. Se kavalsi heidät luopuessaan kapitalistien eduksi ja iloksi taistelusta tunnuslauseen puolesta: "Samasta työstä sama palkka sukupuoleen katsomatta." Se kavalsi heidät toisen kerran suostuessaan siihen, että naiset yrityksissä ja laitoksissa ensi kädessä eroitetaan työstä. Minkä tähden? Sen tähden, että he vähemmin pelkäävät nälkäistä naista kuin miestä, ja tuntiessaan hänen valtiollisen takapajuisuutensa, heittivät he hänet levollisesti kadulle, ammattihaureuden poluille. Ja lopuksi, ammattiliittojen virkakunta kavalsi tuotannossa työskentelevien naisten edut kolmannen kerran kieltäytyessään taistelemasta naisten työttömyysavustuksen supistamista vastaan pienemmäksi miespuolisten työttömien avustusta. Minun mielestäni ovat nämä kaikki sellaisia seikkoja, jotka ovat otettavat huomioon ja joita kommunististen solujen on käytettävä hyväkseen tehdäkseen tuotannossa työskentelevistä naisista vallankumoustaistelijoita.

Mutta minun on palattava siihen, mitä konferenssi päätti, tahi oikeammin että konferenssi päätti siirtää Kongressin harkittavaksi kaiken sen, mikä voi edistää parempaa kansainvälistä yhteyttä eri maiden kommunistinaisten välillä, Minä jo mainitsin siitä, että puolueiden on valittava kansainvälisiä naissiihteereitä, joiden on ylläpidettävä yhteyttä Moskovassa olevan kommunistisen Naissiihteeristön kanssa. Mutta on välttämätöntä saada tämä siihteeristö toimintakykyisemmäksi, sillä me haluamme, että tämä siihteeristö ei olisi ainoastaan tiedonantoelimenä kommunistinaisille, vaan johtavana, kykenevänä yhdistämään köyhälistön kanssa taistelevien köyhälistönaisten taistelun kokonaisuudessaan, kär-

jistämään ja vahvistamaan sitä. Itse sihteeristön on jätävä Moskovaan ei vain läheisen järjestöllisen yhteyden vuoksi Keskustoimeenpanevan komitean kanssa, vaan siitä samasta historiallisesta syystä, josta Keskustoimeenpanevan komitean oma olinpaikka on tässä kaupungissa, sillä Moskova on vallankumouksen sydän, vallankumouksellisen Venäjän pääkaupunki, täällä kootaan vallankumoustaistelun kokemukset, joita voidaan käyttää hyväkseen teoreettista tutkimusta sekä käytännöllistä ohjausta varten. Me olemme vakuutettuja siitäkin, että länsi-Europassa oleva vaatimaton apuelin voisi antaa arvokasta palvelusta, jonka vuoksi me kehoitamme teitä kannattamaan meidän päätöstämme. Konferenssi vielä kerran tarkisti minkälaiset ovat naisten velvollisuudet ja mahdollisuudet taistelussa köyhälistön diktatuurista ja neuvostojärjestelmän perustamiseksi ja lujittamiseksi. Me käsitelimme tätä kysymystä sen yleisessä periaatteellisessa ja käytännöllisessä merkityksessä köyhälistön vallankumoustaistelulle kokonaisuudessaan. Me käsitelimme sitä maailman taloudellisen ja valtiollisen tilanteen yhteydessä, jossa köyhälistöllä on edessään yksi ainoa valinta: joko vallankumouksellinen vallan valtaus tahi alistuminen yhä voimistuvaan riistäntään ja orjuutukseen. Vapaus tahi palaaminen raakalaisuuteen—siinä ovat ne valintamahdollisuudet, joiden eteen historia on asettanut köyhälistön sekä naisten joukot. Sitten me keskustelimme naisten osanotosta työhön, taisteluun diktatuurin puolustamiseksi, taloudellisen ja yhteiskunnallisen elämän rakentamiseksi vallan valtaamisen jälkeen ja taistelun yhteydessä naisten valtiollisesta tasa-arvoisuudesta lain edessä sekä käytännössä.

Konferenssi tuli yksimielisesti siihen tulokseen, että kaikki tiet johtavat Roomaan, että kaikki ne vaatimukset, joita naiset tuotantoon osaaottavina esittävät, ja joita heidän on esitettävä, muutetuksensa yhteiskunnallisesti hyödyllisen työn pohjalla yhteiskunnan täysinoikeutetuiksi jäseniksi, joilla ovat yhtäläiset velvollisuudetkin, että kaikki nämä voimakkaat vaatimukset yhtyvät yhdeksi kehoitukseksi ratkaisevaan taisteluun diktatuurin valloittamiseksi, neuvostovallan perustamiseksi. Ja tämän päämäärän saavutettua—uhrautuvainen toiminta viimeiseen hengenvetoon saakka neuvostojärjestelmän puolustamiseksi . . . lapio kädessäkin uuden yhteiskuntaelämän luomiseksi, joka tulee olemaan vastaavana ja lujana perustana köyhälistön diktatuurin perustamiselle, neuvostojen herruudelle.

Toverit! Näitä kysymyksiä käsitellessä me emme hetkeäkään epäilleet sitä, että kommunistinen naisliike voisi olla tahi tulla verhotuksi poliittisen "puolueettomuuden" verholla. Vaikka naisten istunnoissa ei ratkaistukaan lopullisesti päiväjärjestyksessä olevia perus- ja taktiikkakysymyksiä, on kuitenkin ilmeistä, että kukin kommunistinainen käsittelee naisliikkeen edessä olevia kysymyksiä omalta kannaltansa, ja sitäpaitsi on selvää, että kommunistipuolueiden sisällä tulee teidän taistelunne, teidän periaatteet ja teidän menettelytapanne sulautua meidän taistelumme. Toverit! Me haluamme, hajaannuttamme eri maihin, osoittaa koko maailman naisille, että Venäjä antaa heille suuren esimerkin, joka kuuluu seuraavasti: Ilman valtiollisen vallan valloitusta, ilman neuvostodiktatuurin perustamista ei ole kommunistista yhteiskuntaa, ei voi olla naisten vapautumista, ei voi olla tasa-arvoisuutta.

Meidän on sanottava myöskin kaikkien maiden kommunistisille puolueille: "Venäjä antaa teille suuren historiallisen esimerkin, joka osoittaa, että ilman naisten yhteistyötä, ilman heidän osanottoa taisteluun ei voida valloittaa valtiollista valtaa, eikä alkaa kommunistista rakennustyötä." Köyhälistö tarvitsee taistelussaan kommunismin toteuttamiseksi naisten yhteistyötä, eikä ainoastaan lukumäärällisessä suhteessa vaan myöskin heidän työnsä laadun vuoksi. Me emme ole, jumalalle kiitos, apinoita, emmekä huonoja jäljittelijöitä. Me tuomme omat henkiset elämänarvomme niin hyvin vallankumoukselliseen taisteluun kuin vallankumoukselliseen luomistyöhönkin. Eikä siinä ole mitään vaaraa vallankumoukselle, se ei merkitse sen köyhtymistä, sen heikentymistä, vaan päinvastoin sen laajentumista, sen kärjistymistä. Se ei myöskään merkitse uuden yhteiskunnallisen elämän niukentamista, vaan sen rikastuttamista, sen suurempaa vaihtelevaisuutta. Saattakaa sen vuoksi neuvostomaissa naisia kaikkiin hallinto- ja kontrollielimiin, sekä kaikkiin taloudellisiin, valtiollisiin ja sivistyksellisiin järjestöihin. Saattakaa köyhälistöläisnaiset mukaan köyhälistön taistelujärjestöjen riveihin niissä maissa, mitkä vielä ovat kapitalistisen herruuden alaisina. Muistakaa, mitä kirjoitti aikoinaan yksi parhain Venäjän aikaisemman vallankumousliikkeen tuntija —Stepniak—kuuluisassa kirjassaan "Maanalainen Venäjä." Hän kirjoitti, että vallankumousliike tässä maassa on kiitollisuuden velassa ylevästä ihanteellisuudestaan, puhtaasti uskonnollisesta innostuksestaan ja voimastaan vain sille, että naiset toimivat, taistelevat, elävät ja kuolevat yhdessä miesten kanssa. Tämä on suurin, Venäjällä vielä elävä perinnäistapa, jonka tulee muodostua

samanlaiseksi suureksi taistelun perinnäistavaksi kaikissa Europan sekä Idän maissa.

Toverit! Tässä kongressissa julistetaan tunnuslausetta: varovaisuutta, varovaisuutta, ja varovaisuutta, ettemme kadottaisi yhteyttämme laajojen köyhälistöjoukkojen kanssa, jotka vain määräävät ratkaisevien taistelujen tuloksen. Me tiedämme, että kaikki tuo on oikein ja paikallaan. Mutta historiasta me vielä tiedämme toisenkin tunnuslauseen: rohkeutta, rohkeutta ja rohkeutta vallankumouksellisten joukkojen herättämiseksi ratkaisevaan hyökkäykseen. Minä vakuutan teille, että me naiset, jotka etsimme palavin sieluin kommunismin valtakuntaa, me naiset, joiden on oltava kapitalismin voimakkaimpina ja viimeisimpinä vihollisina, me pyrimme yhdistämään lopullisen voiton vuoksi konkreettisten tilanteiden kylmän harkinnan rohkeuteen ja pelottomuuteen. Me tiedämme, miten vaaranalainen tilamme on, eikä vain siellä, missä me vielä pyrimme valloittamaan valtaa, mutta sielläkin, missä valta jo on valloitettu, mutta jota koko ajan uhkaa ulkonainen sekä sisäinen vastavallankumous, ja jota painavat sanomattoman raskaat olosuhteet. Mutta meiltä naisilta ei entisyys riistä rohkeutta eikä tulevaisuus meitä peljätä. Me emme käännä katsettamme valeisasta päämäärästä—kommunismista—joka on vapauttava ihmiskunnan. Me selvästi näemme kansalaissodan sekä vallankumoustaistelun polut kaikkine kauhuineen ja hirvuineen. Ja kaikesta siitä huolimatta meillä on aina sama tunnus: "Eteenpäin!" (Myrskyisiä hyväksymisiä ja käsien taputuksia).

Lucie Colliardin puhe.

Toverit! Minä puhun kommunistinaisten puolesta, mutta kaiken ensiksi on minun tunnustet-

tava että minut on lähettänyt edustajakseen tänne kommunistinen puolue, joka ei ole koskaan tehnyt mitään naisten saattamiseksi riveihinsä. Vaikka Ranskassa onkin joitakin naisia kommunistisessa puolueessa, ovat he hajaantuneina eri kulmille tuskin tuntien toistansa. Me kaikki tunnustamme, että naisten mukaansaattamiseksi tarvitaan erikoista propagandaa. Mutta kun me käännyimme puolueen puoleen pyynnöllä, että puolue toimisi joltain tähän suuntaan, me saimme kuulla vastauksen, että asiassa riittää se, kun nimitämme naisia puoluepropagandaa harjoittamaan, mutta että nämä naistoverit ovat nimitettävät siten, etteivät he harjoita propagandaa ainoastaan naisten keskuudessa, vaan että he harjoittavat yleisluontoista propagandaa. Tästä huolimatta me sovimme ja päätimme esittää järjestävälle komitealle naisten järjestämistä alaosastoihin, että voidaan harjoittaa aivan erikoista propagandaa, samoin kuin tehdään talonpoikain keskuudessa, jotka ovat saatettavat puolueeseen erikoisten propagandamenetelmien kautta. Naisten edut ovat samat kuin miestenkin ja tulee heidän puolueessa suorittaa samat tehtävät. Siitä huolimatta tulee olla erikoisia järjestöjä, joissa heidän kykyjensä kehitetään asianmukaisesti esimerkiksi lasten seimien järjestämiseen tehtäisiin.

Meille sanotaan, että paljon mahdollista, tuo kuuluu ammattiliitoille. Mutta minun käsitykseni mukaan ei näitä kysymyksiä olisi jätettävä yksistään ammattiliitoille. Kommunistisen puolueen samoin kuin vallankumouksellisten ammattiliittojenkin on huollettava kaiken sellaisen järjestämisestä, joka koskee naisten ja lapsien etuja. Tähän asti ei meillä ole ajateltu näitä asioita. Meidät jätettiin syrjään, eikä sallittu ajatellakaan, että nai-

nen voisi taistella miehen rinnalla. Saipa kuulla puheita naisten kykenemättömyydestä suorittamaan vallankumouksellinen tehtävänsä sodan aikana. Minä en suuresti pidä siitä, että miehet meitä siitä syyttävät: sillä molempien puolten on tunnustettava, että he mitä kurjimmalla tavalla ovat tässä suhteessa lyöneet laimin velvollisuutensa. Mutta nykyisellä, vallankumouksen edellisellä kaudella, taisteluumme valmistautumisen jaksolla, on meidän, jollemme halua keskinäisesti kavaltaa toisiamme, pontevasti koetettava vetää puolueeseen uusia jäseniä — naisia — ja harjoittaa heidän keskuudessaan voimaperäistä agitatsionia. Kysymys ei ole vain puolueeseen mukaan saatettujen naisten lukumäärästä eikä heidän järjestämistään suuriin jaostoihin ja alaosastoihin, joissa me heitä kävisimme kasvattamaan ja joissa he itse tulisivat kasvattamaan itseänsä vallankumouksellisessa hengessä miestovereiden keskuudessa, — mutta kysymys on luokkavelvollisuuden tietoisuuden kasvattamisesta heihin, etteivät he vallankumouksen hetkellä osottautuisi vararikkoisiksi, kuten tapahtui meille sodan aikana.

Miesten on tunnustettava, etteivät he sittenkään ole täyttäneet velvollisuuttaan naisten mukaan saattamiseksi puolueeseen. Nyt he alkavat ymmärtää, että jos naiset eivät tule järjestöihin, niin on välttämätöntä saattaa heidät ainakin puolueettomiksi, etteivät he olisi esteenä miesten toiminnalle. Viime vuoden toukokuulla tapahtuneen liikehtimisen aikana oli ammattiliitoilla tilaisuus todeta, että kaikissa niissä tapauksissa, jolloin naiset ottivat siihen osaa, jopa silloinkin kun perheenemännät olivat vain saapuvillakin kommunistien ja ammattiliittojen koollekutsumissa kokouksissa, että kaikissa tällaisissa tapauksissa

oli lakkoliike laajempi, voimakkaampi ja kestävämpi. Sen jälkeen he käsittivät naisten mukaan saattamisen välttämättömyyden kommunistiseen puolueeseen ja vallankumouksellisiin ammattiliittoihin, ei vain naisliikkeen erikoisetujen tahi liikkeen etujen vuoksi yleensä, vaan ammattiliittojen oman vapautensa ja mahdollisuutensa vuoksi ottaa osaa joukkoliikehtimisiin. Tämän vuoksi muutamat toverit ehdottivat naisten järjestämistä siihen tapaan, kuin sitä oli tehty Venäjällä, Saksassa ja Bulgariassa, kasvattamalla heitä aluksi erikoisissa naisten järjestöissä, että he saisivat tarvittavan varmuuden esiintymiseensä sekakoukuksissa sekä jaostojen yleisissä kokouksissa. Mutta me haluamme luoda sellaisia järjestöjä, jotka kykenisivät harjoittamaan laajemmin tätä valistustyötä. Meillä ei ole omaa puoluelehteä sillävälin kuin miestovereilla on yksistään Pariisissa kaksi päivälehteä, ja nuorisoliitto onnistui perustamaan oman julkaisunsa. "Naisen ääni" julkasuamme johtavat muutamat kommunistinaiset mutta se ei ole puoluejulkasu. On välttämätöntä, että Kolmas Internationale antaa meidän järjestävälle komiteallemme, — jota me vuorostamme vointimme mukaan tulemmekin kannustamaan, — kehoituksen naisten järjestämisestä, heidän puolueeseen mukaan saattamisesta ja kasvattamisesta sekä että meidän itsemme on sallittava työskennellä tässä asiassa. Tämä kaikki tarvitaan vallankumouksen valmistelua varten, jota me janoamme, jota me odotamme jo kauan, ja jonka hyväksi me, samoin kuin miehetkin, järjestäydymme sillä tavalla, ettei se kärsisi samanlaista surkuteltavaa vararikkoa kuin meidän vallankumouksellinen propagandamme sodan aikana.

Kollontain puhe.

Toverit! Toveritar Zetkinin antama selostus oli siihen määrin seikkaperäinen, että meillä on liisättävä siihen vain muutama sana. Tärkeimpänä on kysymys siitä, miten kommunististen puolueiden tulee käyttää vaikutusvaltaansa laajoihin joukkoihin saattaaksen ne kommunismin puolelle. Se muodostaa yhden peruskysymyksen ohjelasamme, koko kommunistisen puolueen toiminnassa. Kysymys siitä, miten kommunististen puolueiden on vaikutettava laajoihin puolueettomiin joukkoihin saadaksesen ne kommunismin puolelle on samalla menettelytapakysymys.

Ketkä ovat ne, jotka muodostavat nuo laajat puolueettomien joukot kaikissa maissa, porvarillis-kapitalistisissa samoin kuin neuvostomaissakin? Tietenkin naistyöläiset, sillä miestyöläiset kuuluvat johonkin määrättyyn järjestöön, joko porvarilliseen tahi sosiaalipatrioottiseen, $2\frac{1}{4}$ ja $2\frac{1}{2}$ Internationaleen, johonkin poliittiseen puolueeseen.

Järjestymättömiä naisia on vielä sängen paljon. Porvarillisissa maissa heidät on turmeltu pikkuporvarillisilla katsomuksilla, jonka vuoksi kommunistisille puolueille käy helpommaksi juuri näiden laajojen joukkojen valloittaminen ja niiden uusien aktiivisten voimien vapauttaminen näistä, tähän saakka toimeettomina pysyneiden riveistä, voimien, jotka nykyhetkellä ovat niin tarpeellisia meidän suurten päämääriemme saavuttamiseksi.

Kuinka voimme lähestyä työläisnaisten laajoja joukkoja? Kommunistinen puolue on puhunut samaan tapaan kuin entinen sosialidemokraattinenkin puolue: "Oveni ovat selkiselläjällä naisia varten, heidän on tultava meidän luoksemme, meidän puolueeseemme." Mutta valitettavasti me vielä havaitsemme, ettemme ole valloittaneet nai-

sia. Tällöin syntyy kysymys: "eikö meidän sitä varten ole käytettävä toisenlaisia menetelmiä? Ja kun me tarvitsemme uusia menetelmiä, niin huomioonottaen naisten omituisen aseman yhteiskunnassa niin hyvin porvarillisissa maissa kuin osaksi myös neuvostotasavalloissa, joissa he vielä ovat eristetyssä yhteiskunnallisessa asemassa perheessäkin, jossa heillä ei ole samallaisia oikeuksia kuin miehellä — ottaen huomioon tämän kaiken meidän on luotava uusi koneisto, luotava se jolkaisessa puolueessa. Tämä kysymys, toverit, ei ole uusi. Sitä käsiteltiin ja siitä päätettiin jo viime vuonna meidän ensimmäisessä kansainvälisessä kommunistinaisten konferenssissa.

Mutta tähän saakka, kuten тов. Zetkin jo osotti, ovat ainoastaan muutamat puolueet eri maissa toteuttaneet tätä päätöstä; toiset ovat jättäneet toteuttamatta siitä syystä, että se hyväksyttiin meidän konferenssissamme eikä kansainvälisessä kongressissa. Me ajattelemme, että jos me onnistumme saamaan tämän päätöksen läpiajetuksi nyt, niin ehkä se kannustaa tovereita luomaan heidän maissaan mahdollisesti jo tänä vuonna sellaisia elimiä, jotka muodostuisivat erikoisiksi puolue-elimiksi. Ne eivät saa herättää vaikutelmaa siitä, että ne puolustaisivat vain määrättyjä naisten etuja ja että niiden toiminnan tarkoituksena olisi yksistään työskentely heidän keskuudessaan.

Valitettavasti meidän omat puoluetoverimme vielä vastustavat naisten saattamista mukaan aktiiviseen ja vastuunalaiseen toimintaan. Tämän vuoksi minä pidän tärkeänä, että teidän on asetettava tehtäväksenne edellämainitun elimen luominen. Kysymyksessä ei ole työskentely naisten keskuudessa vaan työskentely toisten tovereiden

keskuudessa. Siksi me emme nimitä tätä elintä vain naisten komiteaksi vaan komiteaksi, joka harjoittaa propagandaa tovereiden keskuudessa sen voittamiseksi, mikä vielä on jäänyt jällelle. Nainen ottaa osaa puolue-elämään, Neuvosto-Venäjällä hän kantaa harteillaan luomistyön koko taakan. Mutta kun naisen pitäisi saada enemmän tahi vähemmän vastuunalainen toimi, silloin sanotaan, että siihen sopii mies paremmin. Kapitalistisissa maissa yleensä pohditaan vielä, onko naisen mukaansaattaminen järjestöihin tarpeellista. Neuvosto-Venäjällä on edessämme toinen tehtävä, nimittäin naisen kasvattaminen aktiivista luovaa työtä varten ja vastuunalaisten toimien antaminen hänelle. Tämän ohella, toverit, minä haluaisin alleviivata, että meidän työssämme naisten keskuudessa menetelmiemme nojalla käytännöllinen työ itsessään saattaa omaksumaan kommunistiset aatteet ja konkreettisesta me siirrymme laajempaan ja suurempaan. Tälle perusajatukselle tulee työskentely naisten keskuudessa rakentua. Sen ohella me vaadimme kaikkia kommunistisia puolueita harrastamaan naisten mukaan saattamista puolueen riveihin ei yksistään sen vuoksi, että heistä kasvatetaan vallankumoustaisteliijoita, vaan myöskin siitä syystä, ettemme saa jättää huomioonottamatta yhteiskunnallisen vallankumouksen hetken tarpeita, silloin kun se juuri tapahtuu, toisin sanoen, sitä hetkeä, jota me nyt juuri elämme Venäjällä. Kuinka voisimme kehittää uusia voimia, kuinka voisimme kehittää meidän tuotantoamme — on suuri kysymys. Se tapahtuu kaikkien elävien voimien mukaan saattamisen kautta. Kaikkien — naisten sekä miesten tulee kuulua luovaan kansaan. Ja Neuvosto-Venäjällä, jossa jo on olemassa yleinen työvel-

vollisuus, on meidän edessämme uusi suuri tehtävä: ei ainoastaan naisten mukaan saattaminen järjestöjen riveihin, vaan köyhälistö- ja talonpoikaisnaisten voimien hyväkseen käyttäminen uuden talousjärjestelmän, uuden yhteiskuntajärjestelmän luomistyössä. Jokainen elävä voima on nyt tarpeen ja sen mukana muuttuu naisen asema yhteiskunnassa. Se on vallankumousta — ja ehkäpä suurempaa kuin se, naisen tasa-arvoistuttaminen, jonka antoi Neuvosto-tasavalta ja marraskuun vallankumous. Tällainen on asiaintila yhtäältä, ja toisaalta on puolueen edessä naisen kasvattaminen aktiivista luovaa työtä varten.

Kaikissa kapitalistisassa maissa nousee kommunististen puolueiden eteen uusi tehtävä: ei vain naisten mukaan saattaminen riveihinsä yhteistä taistelua varten miehen rinnalla, vaan sen ohella heidän saattamisensa osallisiksi toimintaan ja velvollisuuksiin, jotka ovat omiaan poistamaan heidän entisen toimettomuutensa, kasvattamaan ja lujittamaan heissä uutta luovaa voimaa, toimintahaluista tahtoa, uskoa itseensä. Tov. Zetkin oli oikeassa, sattuvasti alleviivatessaan sen, että me tarvitsemme työläisnaisten alatetta ja luovaa voimaa puolueen edistymisen nopeistuttamista ja sen elämän rikastuttamista varten. Teidän edessänne, toverit, on Venäjän esimerkki, jossa me olemme järjestäneet erikoisen koneiston, jossa miehet ja naiset yhdessä työskentelevät — ollen ensiksi mainittuja valitettavasti useinkin liian niukasti. Me koetamme kasvattaa heissä tietoisuutta siitä että näidenkin tehtävien suorittaminen kuuluu heidän puoluevelvollisuuksiensa piiriin. Nämä elimet eivät kulje ainoastaan toimettomina puolueen jäljessä, ei, — jollei aina, niin sangen usein kuitenkin me rikastutamme puolue-

toimintaa aloitteillamme. Useat kysymykset, kuten esimerkiksi kysymyksen yleisestä työvelvollisuudesta ratkaisimme me. Me olemme aina tervehtineet kaikkia suuria muutoksia Venäjän yhteiskunnallisessa ja taloudellisessa elämässä. Mutta samalla, komiteoidemme nimessä me ilmoitamme, että puolueen on myöskin otettava huomioon työläisnaisten, erikoisvaatimukset äiteinä. Tässä suhteessa asetetaan meidän eteemme useita rajoituksia. Me muistutamme alituisen, että kommunistisessa yhteiskunnassa naisen edessä on kaksi tehtävää. Yhtäältä hänestä tulee yhä enemmän taistelujaihiminen, luova voima, ja toisaalta tulee hän edelleen suorittamaan äidin tehtäviä, joka antaa maailmalle uuden ja terveen sukupolven. Hän on äiti ja siinä asemassaan tulee hänen saada nauttia koko valtion, koko yhteiskunnan suojelusta. Kokonaisessa kysymysten sarjassa, kuten esim. entisten lakien poistamisesta sikiön hävittämisestä, taistelusta prostitutionia vastaan, äitiyden suojelemisesta, kansan miliisistä, ovat aloitteet suurelta osalta lähteneet meiltä, meidän komiteoistamme. Olemmeko sen kautta vahingoittaneet neuvostorakennustoimintaa? Ei hiukkaistakaan. Me vain olemme rikastuttaneet sitä. Tämä se juuri onkin sitä alotetta, josta tov. Zetkin puhui. Ja tämän vuoksi me juuri ajattelemme, että laajojen joukkojen mukaan saattamiseksi näillä koneistoilla tulee olla erikoisluonteensa, erikoiset menetelmänsä, erikoiset menettelytapansa. Niiden nojalla nainen saa määrätyn toimintavapauden ja tulee samaan aikaan ottamaan osaa yleiseen toimintaan. Järjestetyn naisten liikkeen porvarillisissa maissa tulee myötävaikuttaa takapajulla olevien naisten saattamiseksi kommunismin puolelle taistelun raskaimpina hetkinä ja selittää heille,

että naisten vapautus voidaan saavuttaa vasta köyhälistön diktatuurilla. Neuvostomaissa, missä meidän elimemme ja puolueemme ottavat osaa suureen ja vaikeaan mutta välttämättömään ja suurimerkitykselliseen uuden yhteiskuntajärjestelmän, uuden sosialistisen järjestelmän luomiseen, meidän on kannustettava työläismiehiä ja naisia käymään taistelua kommunismin hyväksi maailmanlaajuisessa mittakavassa. (Vilkkaita käsien taputuksia ja hyväksymisiä).

Puheenjohtaja Kolarov. — Pyydetty puheenvuorot ovat käytyt. Keskustelu suljetaan. Nyt ryhdytään äänestykseen. Naisliikekysymyksestä on esitetty kaksi päätöslauselmaa ja kahdet teesit. Päätöslauselma kuuluu seuraavasti:

Kommunistinaisten II Kansainvälisen konferenssin päätöslauselma kansainvälisen yhteyden lujittamisesta ja Kominternin Kansainvälisen Naisliihteeristön tehtävistä työskentelyssä naisten keskuudessa, hyväksytty istunnossa kesäkuun 11 päivänä tov. Kollontain alustuksen sekä tov. Klara Zetkinin loppulausunnon jälkeen.

II Kansainvälinen Kommunistinaisten Konferenssi kehoittaa kaikkia Lännen ja Idän maiden kommunistisia puolueita 3:n Kommunistisen Internationalen päätöksen mukaisesti valtuuttamaan naisten keskuudessa työskenteleviä komiteoita valitsemaan keskuudestaan vastuunalaisia kommunistinaisia kansainvälisiksi naiskirjeenvaihtajiksi.

Eri maiden kommunististen puolueiden naiskirjeenvaihtajien velvollisuutena on ylläpitää mahdollisuuksien mukaan alituista, läheistä tiedonantoyhteyttä toisten maiden naiskirjeenvaihtajien kanssa, vaan pääasiallisesti — Kominternin Toimeenpanevan Komitean yhteydessä olevan Naisliihteeristön kanssa.

Mainituille naiskirjeenvaihtajille annettujen tehtävien täyttäminen on mahdollinen ainoastaan sen kautta, että he saavat laajalti käyttää hyväkseen eri maiden kommunististen puolueiden teknillisiä voimia ja välineitä, joita nämä ovat velvolliset luovuttamaan naiskirjeenvaihtajain käytettäväksi.

Kansainvälinen Naissihteeristö pitää sääntömääräisiä naiskirjeenvaihtajien neuvotteluja kahdesti vuodessa ja tarpeen vaatiessa useammin.

Ollessaan välittömässä organisatoorisessa yhteydessä Kominternin Toimeenpanevan Komitean kanssa Kansainvälinen Naissihteeristö Moskovassa toimii sen välittömän johdon alaisena ja mitä läheisemmässä kosketuksessa kaikkien Lännen ja Idän maiden naiskirjeenvaihtajien kanssa. Erikoista huomiota kiinnittää Kansainvälinen Naissihteeristö niihin naisköyhälistön keskuudessa työskenteleviin komiteoihin, joissa työskentely ei tapahdu riittävän voimaperäisesti eikä ole sopu-suinnussa Kominternin johtavien periaatteiden ja päätösten kanssa. Kansainvälinen Naissihteeristö pyrkii antamaan eri maiden kommunistiselle naisten liikkeelle yhtenäisen suunnan ja huolehtimaan naisköyhälistön kansainvälisten esiintymisten järjestämisestä taistelussa diktatuurin puolesta.

Mahdollisimman kiinteän yhteyden ja suunnitelmallisimman työskentelyn aikaansaamiseksi kansainvälisen naisköyhälistön keskuudessa Kansainvälinen Naissihteeristö perustaa länsi-eurooppalaisen teknillisen apuelimen, jonka tehtävänä tulee olemaan valmistavan työn suorittaminen ja Kansainvälisen Naissihteeristön sekä 3:n kommunistisen Internationalen päätösten toimeenpano.

Länsi-eurooppalaisessa apuelimessä on yksi Kansainvälisen Naissihteeristön edustaja.

Länsi-eurooppalaisen apuelimen kokoonpanon, perustamisen, tehtävät ja toimintapiirin määrää Kommunistisen Internationalen Toimeenpaneva Komitea yhdessä Kansainvälisen Naissihteeristön kanssa.

Päätös naisten keskuudessa tehtävän kommunistisen työn muodoista ja tavoista, hyväksytty тов. Kollontain alustuksen perusteella Kommunistinaisten Kansainvälisen Konferenssin istunnossa kesäkuun 13 päivänä.

II Kansainvälinen Kommunistinen Naiskonferenssi Moskovassa julistaa:

Kapitalistisen talouden ja sille perustuvan porvarillisen järjestyksen hajoaminen, samoin kuin maailmanvallankumouksen edistys, tekee kaikissa maissa, missä tuo järjestys vielä vallalla on, proletariaatille vallankumouksellisen taistelun poliittisen vallan valtaamisen ja diktatuurinsa pystyttämisen puolesta yhä pakottavammin elämänvälttämättömyydeksi ja velvollisuudeksi, mikä voidaan täyttää vain jos myös laajat työtätekevät naisjoukot tietoisesti, päättävästi ja uhrautuvasti ottavat taisteluun osaa.

Maissa, joissa proletariaatti on jo valtiovallan vallannut ja neuvostojärjestelmässä diktatuurinsa pystyttänyt — niinkuin Neuvosto-Venäjällä ja Ukrainassa — on se voimaton puolustamaan valtaansa kansallista ja kansainvälistä vastavallankumousta vastaan ja alkamaan ihmiskunnan vapauttavan kommunistisen järjestyksen rakentamista, jolleivät laajat työtätekevät naisjoukot ole sen kirkkaan, järkähtämättömän vakaumuksen läpitunkemat, että puolustaminen ja rakentaminen on oleva myös heidän työtä.

II Kansainvälinen Kommunistinaisten konferenssi Moskovassa vaatii senvuoksi, että kaikkien

maiden puolueet, uskollisina III:n Internatsionaalen periaatteille ja päätöksille, panevat liikkeelle kaiken tarmonsä, jotta laajat työtätekevät naisjoukot tulevat herätetyiksi, kootuiksi ja velvoitetuiksi vallankumoukselliseen taisteluun ja vallankumoukselliseen rakennustyöhön kommunismin merkeissä ja liitetyiksi kommunistisiin puolueihin, ja jotta heidän toiminta- ja taistelutahtonsa ja -valmiutensa alati, päämäärästä tietoisena voimistuiksi ja vahvistuiksi.

Jotta tämä päämäärä saavutetaan, on kaikkien III:een Internatsionaaleen liittyneiden puolueiden velvollisuus perustaa kaikkien elintensä ja laitostensa yhteyteen — alimmasta ylimpään asti — **nais-toimikunta**; näitä johtaa joku puoluejohdon jäsen, ja on näiden suoritettava agitatiooni-, organiseeraus- ja kasvatustyötä laajojen työtätekeväin naisjoukkojen keskuudessa, ja on niillä naisedustaja kaikissa puolueiden johtavissa ja määräävissä toimikunnissa. Nämä naistoimikunnat eivät muodosta mitään erikoisjärjestöjä, vaan ovat vain puolueiden työelimiä edessäolevaa erikoistehtävää varten, laajojen työtätekevien naisjoukkojen mobilisointi ja kasvattaminen taisteluun poliittisen vallan valloittamisen puolesta ja kommunistiseen rakennustyöhön. Ne toimivat sen vuoksi kaikilla aloilla ja kaiken aikaa puoluejohdon alaisina, niillä on vain tarpeellinen liikuntavapaus, jotta ne voivat käyttää sellaisia työtapoja ja -muotoja ja käyttää sellaisia menetelmiä, joita heidän työnsä menestyminen vaatii naisen ominaisuuksien takia ja hänen vielä voittamattoman erikoisaseman takia yhteiskunnassa ja perheessä. Näiden naistoimikuntien työhön yksityiskohdissaan kehottaa konferenssi tutustumaan hyväksymiensä teesien avulla.

Kommunistisen puolueen naisten työelimien tulee toiminnassaan aina olla tietoiset kaksoistehävänsä tarkoitusperästä:

1. Tietoisuuden herättämisestä köyhälistönaisten joukoissa vallankumouksellisen luokkataistelun välttämättömyydestä porvaristoa vastaan ja kommunismin puolesta, sekä heidän saattamistaan köyhälistön vallankumouksen voiton jälkeen, kommunistiseen rakennustyöhön mukaan.

2. Kommunistisen puolueen naiselimien tulee toiminnassaan olla tietoiset siitä, että naisjoukkojen agitatsiooni- ja kasvatusväline ei ole ajnoastaan puhuttu ja kirjoitettu sana, vaan että tärkeimpänä keinona pitää pidettämän järjestyneitten kommunistinaisten osanottoa työhön kommunististen puolueitten toiminnan — taistelun, rakennustyön — kaikilla aloilla, työtätekevien naisten aktiivista osanottoa vallankumouksellisen proletariaatin kaikkeen toimintaan ja kaikkiin taisteluihin, lakkoihin, yleisiin esiintymisiin, katumielenosoituksiin ja neuvostomaissa kommunistisen rakennustyöhön kaikilla sen aloilla.

Puheenjohtaja Kolarov — Nämä kaksi päätöslauselmaa muodostavat yhden yhtenäisen kysymyksen teesien kanssa. Toinen ei ole ristiriidassa toisen kanssa. Sen vuoksi me voimme asettaa ne yhdessä äänestyksen alaisiksi.

Vastustaako kuka näitä päätöslauselmia? Kukaan ei vastusta. Ken on pidättäytynyt äänestyksestä? Kukaan ei ole pidättäytynyt äänestyksestä. Siis ovat päätöslauselmat ja teesit tulleet yksimielisesti hyväksytyiksi. (Vilkkaita hyväksymisiä).

Tilaa Toveritar, naisten lehti. Box 99, Astoria.